

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU KRALJICE NEBA

Nedjelja, 8 svibnja 2022.

[\[Multimedia\]](#)

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evandjelje današnje liturgije govori o vezi između Gospodina i svakoga od nas (usp. *lv* 10, 27-30). Govoreći o toj vezi Isus koristi nježnu i lijepu sliku pastira koji je sa svojim ovcima. Objašnjava to trima glagolima: „ovce moje – kaže Isus – *slušaju* glas moj; ja ih *poznajem* i one *idu* za mnom“ (r. 27). Tri glagola: slušati, poznavati, slijediti. Pogledajmo ih malo поближе.

Prije svega ovce *slušaju* glas pastira. Inicijativa uvijek dolazi od Gospodina; sve polazi od njegove milosti: On je taj koji nas poziva na zajedništvo s njim. Ali to zajedništvo se rađa ako smo otvoreni za slušanje; ako ostanemo gluhi ne može nam dati to zajedništvo. Otvoriti se slušanju jer slušanje znači raspoloživost, poučljivost, vrijeme posvećeno dijalogu. Danas smo preplavljeni riječima i moramo neprestano nešto brzo govoriti ili činiti, štoviše koliko puta dvije osobe razgovaraju i jedna ne čeka da druga završi misao, prekida je u pola rečenice, odgovara... Ali ako se drugome ne dopusti govoriti, nema slušanja. To je zlo našega vremena. Danas smo preplavljeni riječima i moramo neprestano nešto brzo govoriti ili činiti, tišina nas plaši. Koliko samo napora treba da se uzajamno slušamo! Da saslušamo jedni druge do kraja, da dopustimo drugom da kaže što mu je na srcu, da slušajmo jedni druge u obitelji, u školi, na radnome mjestu, čak i u Crkvi! Ali Gospodin kaže da treba prije svega slušati. On je Očeva Riječ, a kršćanin je *dijete slušanja*, pozvano živjeti s Božjom riječi nadohvat ruke. Zapitajmo se danas: jesmo li djeca slušanja, nalazimo li vremena za Božju riječ, dajemo li prostora i pridajemo li pažnju braći i sestrama? Znamo li slušati tako da pustimo drugome da kaže do kraja što ima, ne prekidajući ga? Tko zna druge slušati, zna slušati također Gospodina i obratno. I doživljava vrlo lijepo iskustvo, to jest da i sâm Gospodin sluša: sluša nas kad mu se molimo, kada mu se povjeravamo, kad ga zazovemo.

Slušati Isusa postaje tako put na kojem otkrivamo da nas On poznaje. Dolazimo tako do drugoga glagola koji se tiče dobroga pastira: On *poznaje* svoje ovce. No to ne znači samo da zna mnogo o nama: poznavati u biblijskom smislu znači ujedno ljubiti. Znači da nas Gospodin, dok nas „čita iznutra“, voli, ne osuđuje nas. Ako ga slušamo, otkrivamo upravo to: da nas Gospodin voli. Put za otkrivanje Gospodinove ljubavi jest taj da ga slušamo. Tada naš odnos s njim neće više biti neosoban, hladan i površan. Isus traži toplo prijateljstvo, povjerenje i prisnost. Želi nam darovati novu i čudesnu spoznaju: to da spoznamo da nas On oduvijek ljubi i da nismo nikada prepušteni sami sebi. U društvu s dobrim pastirom doživljava se iskustvo o kojem se govori u Psalmu: „Pa da mi je i dolinom smrti proći, zla se ne bojim, *jer si ti sa mnom*“ (Ps 23, 4). Napose u patnjama, teškoćama, krizama On nas podupire, prolazeći sve to s nama. I tako, upravo u teškim situacijama, možemo otkriti da nas Gospodin poznaje i ljubi. Zapitajmo se dakle: dopuštam li Gospodinu da me poznaje? Dajem li mu prostora u svome životu, donosim li mu ono što živim? I nakon što sam mnogo puta iskusio njegovu blizinu, njegovo suosjećanje i njegovu nježnost, kakvu predodžbu imam o njemu? Gospodine je blizu, Gospodin je dobri pastir.

Na kraju, treći glagol: ovce koje slušaju i otkrivaju da ih se poznaje *slijede*: slušaju, osjećaju da ih Gospodin poznaje i *slijede* Gospodina, koji je njihov pastir. A onaj tko *slijedi* Krista, što čini? Ide gdje i On, istim putem, u istome smjeru. Ide tražiti one izgubljene (usp. Lk 15, 4), zanima se za one koji su daleko, uzima k srcu situacije onih koji trpe, zna plakati s onima koji plaču, pruža ruku bližnjemu, stavlja ga na svoja ramena. A ja? Puštam li samo da Isus mene obasipa ljubavlju ili pak prelazim na to da ga ljubim i nasljedujem? Neka nam Sveta Djevica pomogne slušati Krista, poznavati ga sve više i *slijediti* ga na njegovom putu služenja. Slušati, poznavati i *slijediti*.

Nakon molitve Regina caeli

Draga braćo i sestre,

U San Ramónu (Peru) jučer je blaženom proglašena María Agostina Rivas López, poznata kao Aguchita, redovnica družbe Naše Gospe od ljubavi Dobrog Pastira, ubijena iz mržnje prema vjeri 1990. godine. Ta herojska misionarka, premda je znala da izlaže pogibelji vlastiti život, uvijek je bila bliska siromašnima, osobito domorotkinjama i seljankama, svjedočeći evanđelje pravde i mira. Neka njezin primjer u svima probudi želju vjerno i hrabro služiti Kristu. Pljesak za novu blaženicu.

Upravo u ovim trenucima mnogobrojni su vjernici okupljeni oko Marijine slike, vrlo čašćene u puku, u svetištu u Pompejima, kako bi joj uputili *Prošnju* koja je potekla iz srca blaženog Bartola Longa. U duhu priginjući koljena pred Djevicom, povjeravam joj žarku želju za mirom mnogih naroda koji u raznim dijelovima svijeta trpe besmisleni tragediju rata. Presvetoj Djevici prikazujem napose patnje i suze ukrajinskog naroda. Dok se suočavamo s ovim ratnim ludilom, nastavite, molim vas, svaki dan moliti krunicu za mir. I molimo za vođe naroda, da ne izgube osjećaj za ljude, koji žele

mir i dobro znaju da ga oružje nikada ne nosi, baš nikada.

Danas se slavi Svjetski dan molitve za zvanja koji ima za temu „Pozvani graditi ljudsku obitelj“. Na svim kontinentima kršćanske zajednice zazivaju od Gospodina dar zvanja za svećeništvo, posvećeni život, misije i brak. Ovo je dan u kojem se svi, kao krštenici, osjećamo pozvani slijediti Isusa, reći mu svoj „da“, nasljedovati ga kako bismo otkrili radost davanja života, služenja evanđelju s radošću i zanosom. U vezi s tim želim uputiti čestitke novim prezbiterima Rimske biskupije, koji su zaređeni jutros u Bazilici svetog Ivana Lateranskog (San Giovanni in Laterano).

Molimo također za žrtve eksplozije koja se dogodila u velikom hotelu glavnoga grada Kube, Havani. Neka ih Uskrsli Krist povede u Očev dom, a članovima njihovih obitelji udijeli svoju utjehu.

Pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike iz Italije i brojnih zemalja. Posebno pozdravljam vjernike iz Sjedinjenih Američkih Država, Poljske i biskupije Nantes (Francuska). Pozdravljam Obitelj pasionista koja slavi Jubilej tristote obljetnice osnutka, zatim oboljele od fibromijalgije, za koje se nadam da će dobiti potrebnu pomoć, kao i vjernike iz Napulja, Pomigliano d'Arca, Reggio Calabrije i Foggije, krizmanike iz Zogna (Bergamo) i San Ferdinanda u Rimu. Poseban pozdrav skupini ukrajinskih izbjeglica i obiteljima koje su ih ugostile u Macchieju blizu Perugia. Pozdravljam također voditelje Zajednice svetog Egidija iz Latinske Amerike.

Danas se u mnogim zemljama slavi *Majčin dan*. S ljubavlju se spominjemo svojih majki – pljesak mamama – pa i onih koje više nisu s nama ovdje na zemlji, ali žive u našim srcima. Svim majkama ide naša molitva, naša ljubav, naša čestitka.

Svima želim ugodnu nedjelju! Molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja.